

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Jany Komínkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobců: a) Mgr. S.K., a b) Ing. F.K., oba zastoupení JUDr. Šárkou Plocarovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Plachého 31, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni, se sídlem Radobyčická 465/12, 301 32 Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: J.L., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2010, č.j. ZKI-O-48/375/2009,**

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení .**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou datovanou dne 18. 3. 2010 a doručenou Krajskému soudu v Plzni dne 18. 3. 2010 (do e-podatelný), resp. 19. 3. 2010 (originál) se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2010, č.j. ZKI-O-48/375/2009 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Sušice (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*katastrální úřad*“), ze dne 27. 10. 2009, č.j. OR-22/2009-431 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“).

Problematika katastru nemovitostí byla upravena zákonem č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*katastrální zákon*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*s. ř. s.*“ nebo „*soudní řád správní*“).

[I] Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

Žalobci v **žalobě** namítali, že žalovaný správní orgán nedostatečně přezkoumal prvoinstanční rozhodnutí, v němž byly, dle žalobců, zjevné nesrovnalosti. Podle žalobců se jednalo o následující pochybení: **1)** Došlo ke zmenšení výměry sousední louky, a to o 2.000 m². **2)** Katastrální úřad nevzal v potaz to, že přirozená hranice pozemku je tvořena hrází, na jejímž vrcholu vede příjezdová komunikace. Hranice (dle vytyčení z roku 1993 a zákresu v katastrální mapě v letech 1993 – 2008) prochází při úpatí hráze. **3)** Katastrální úřad použil pro zákres do DKM v roce 2008 souřadnice uvedené v ZPMZ č. 182 (bez přepočítávání), následně je přepočtl. Je téměř nemožné, aby si tyto dva zákresy po přepočtení souřadnic navzájem odpovídaly. Nadto, záznam podrobného měření ZPMZ č. 182 není vůbec založen ve sbírce listin příslušného katastrálního úřadu. **4)** Přestože byla zjištěna chyba v původní měřické dokumentaci (chyba v připojení podrobného měření) v ZPMZ č. 182 (GP 182-20/93), byla tato dokumentace použita pro přepočet souřadnic lomových bodů hranice pozemku p.č. 855/2, aniž by kdokoliv ověřil (nebo alespoň požadoval toto ověření) správnost tohoto výsledku zeměměřické činnosti. **5)** Postupem katastrálního úřadu bylo zhruba zachováno geometrické určení pozemku p.č. 855/2, ale nebylo zachováno polohové určení a nebyla vůbec řešena připomínka žalobců ohledně nesouladu mezi číselným vyjádřením hranic pozemku p.č. 855/2 evidovaným v SGI KN po obnově operátu a skutečnou polohou lomových bodů hranice p.č. 855/2 vytyčených v roce 1993 dle ZPMZ č. 182 dochovaných v terénu (od žalobců nebyla požadována žádná měřická dokumentace, která by chybu prokazovala, ani žádný pracovník katastrálního úřadu nebo žalovaného neprováděl měření v terénu). V té souvislosti bylo zpochybněno stanovení bodů pro přepočet bodového pole (= byly zvoleny téměř v přímce, což mělo vliv na přesnost). **6)** Žalobci namítali procesní pochybení ze strany správních orgánů, konkrétně to, že katastrální úřad jim odmítl vydat kopie projednávaných dokumentů, což bylo zhojeno až po stížnosti uplatněné u žalovaného, a některé dokumenty následně ve složce chyběly.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 5. 2010 navrhoval její zamítnutí, když argumentačně vycházel z prvoinstančního a napadeného rozhodnutí. Žalobci v **replíce** ze dne 23. 7. 2010 opakovaně namítali pochybení správních orgánů obou stupňů a na podporu svého názoru předložili listinu označenou jako znalecký posudek pořadového čísla 11/2010 vypracovaný Ing. Liborem Chyňavou dne 17. 6. 2010. Ten byl následně proveden k důkazu při prvním jednání soudu uskutečněném dne 24. 2. 2012.

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 9. 2012, č.j. 9 As 76/2012 – 41, zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 2. 2012, č.j. 30 A 18/2010 - 81, a věc mu vrátil k dalšímu řízení (viz níže).

Dne 28. 1. 2013 bylo krajskému soudu doručeno **podání žalobců ze dne 22. 1. 2013**, v němž žalobci konstatovali, že na základě rozhodnutí kasačního soudu opětovně prozkoumali jim dostupné podklady a zjistili nesrovnalosti v napadeném rozhodnutí. Konkrétně uvedli, že posunem hranice mezi parcelami č. 855/2 a 838/4 došlo ke zvětšení výměry sousedních parcel nad rámec povolené odchylky. Katastrální vyhláška stanovuje maximální mezní odchylky výměry parcely a rozdílu délek (s odkazem na přílohy č. 14.9, 15.2, popř. 15.5). Žalobci však nenalezli žádné podklady svědčící o tom, že byla provedena kontrola velikosti odchylek v okolí sporné hranice, a to výměry pozemku p.č. 838/3. Původní parcela zjednodušené evidence č. 838/3 s výměrou 1044 m² byla v rámci digitalizace rozdělena na pozemkovou parcelu č. 838/3 o výměře 1069 m² a č. 838/20 o výměře 156 m². Přitom také došlo k prodloužení délky sousední parcely č. 838/4 o 3,5 m. V obou těchto případech došlo, dle názoru žalobců, k překročení mezních odchylek a napadeným rozhodnutím došlo k potvrzení tohoto stavu.

Žalobci dále tvrdili, že ZMPZ č. 479 má kód kvality (ve smyslu § 6 katastrální vyhlášky) nesprávně stanoven třídou 3. ZPMZ č. 479 vznikl po přepočtu změřených hodnot v ZPMZ č. 182. Dle ZPMZ č. 182 jsou měřené hodnoty na podrobné body uváděny ve třídě přesnosti 4 a výsledek nemůže být přesnější, než přesnost zjištěných bodů měřením. Postup katastrálního úřadu byl nestandardní, protože transformací se zvyšuje nejistota skutečné polohy bodů, a proto takto zjištěné pole může mít kód kvality stejný nebo nižší, ale nikdy ne vyšší, než původní změřené body (odkaz na § 2.5.3.3. návodu pro obnovu katastrálního operátu na webových stránkách ČÚZK).

Žalobci dále zpochybnili zobrazení parcely č. 855/2, které v digitální katastrální mapě nesouhlasí s průběhem hranice v terénu, s původním analogovým zákresem v katastrální mapě, s vytyčením v terénu a s geometrickým plánem č. 182-20/93 uloženým ve sbírce listin společně s kupní smlouvou. Kopie tohoto geometrického plánu je součástí důkazu označeného jako znalecký posudek č. 11/2010. Na základě tohoto geometrického plánu byla původní parcela č. 838/3 o výměře 2415 m² rozdělena tak, že předchozí majitel koupil 1371 m² a připojil je k parcele č. 855/2, a 1044 m² byly později zakoupeny majitelem sousedního pozemku. Posunutí hranice mezi parcelami č. 855/2 a č. 838/4 a změna výměry z 1044 m² na 1225 m² v DKM a ZPMZ č. 479 se proto dostala do rozporu s vlastnickými právy vzniklými na základě geometrického plánu a kupní smlouvy z roku 1993. Následně vyhotovený znalecký posudek prokázal, že zobrazení hranice mezi parcelami č. 855/2 a č. 838/4 v platné DKM po obnově operátu ke dni 1. 1. 2009 neodpovídá geometrickému plánu č. 182-20/93 a tím právnímu stavu vlastnické hranice dle nabývacího titulu.

Žalobci konstatovali, že pootočením parcely č. 855/2 při tvorbě DKM došlo ke změně geometrického tvaru sousední parcely č. 838/21 tak, že ve vztahu k lomovému bodu č. 415-59 byla původní šířka parcely 4 m (v mapě měřítek 1:2000 a 1:2880), zatímco šířka parcely v DKM byla 0 m. Lomový bod č. 479/2 byl dle mapy v měřítku 1:2000 a 1:2880 koncovým bodem parcely č. 838/21 a původní šíře byla 0 m. V DKM parcela nově pokračuje dále ještě o celých 52 m. Dle názoru žalobců došlo opětovně k překročení povolených mezních odchylek. Z uvedeného vyplývá, že ZPMZ č. 479 převzal chybné zobrazení hranice mezi parcelami č. 855/2, 838/21 a 838/9. ZPMZ č. 479 tyto chyby neodstranil, a proto je stejně chybný jako DKM.

Žalovaný dostatečně neobjasnil důvod rozdílného výsledku výpočtu provedeného soudním znalcem a Katastrálním úřadem v Sušici při tvorbě DKM. Neuvedl, že zásadní je správná volba identických bodů dle příslušné katastrální vyhlášky. Nový výpočet s vyloučením bodu č. 526 je proveden na nevhodně zvolené identické body č. 414-110, 414-117 a 415-72 a nesplňuje kritéria pro výpočet volného stanoviska - identické body jsou v jednom směru a nepokrývají celé bodové pole. Nevhodně zvolené identické body nesplňují požadavky dle § 70 odst. 2 katastrální vyhlášky. Katastrální úřad neuvádí, že použité identické body č. 414-117 a 415-72 již od roku 2001 neexistují. Tyto identické body byly rohovými body budovy, která byla roku 2001 odstraněna. Nový objekt byl vybudován v roce 2002, ale zatímco ZPMZ č. 182 uvádí šířku budovy a vzdálenost mezi identickými body č. 414-117 a 415-72 v délce 9,20 m, skutečná současná vzdálenost bodů č. 414-117 a 415-72 je 11,28 m. Nelze proto tyto body použít jako identické, protože jejich užití je v přímém rozporu s § 70 odst. 3 katastrální vyhlášky. Katastrální úřad použil pro transformaci pouze 3 identické body, soudní znalec použil pro transformaci 5 identických bodů, přičemž čím větší počet identických bodů, tím přesnější výsledek. Metodický návod pro obnovu uvádí minimální počet identických bodů 4.

Žalobci rovněž namítali, že žalovaný uvedl v kasační stížnosti, že věděl o chybách v geometrickém plánu č. 182-20/93. Pro tvorbu DKM nemohl proto použít existující souřadnice v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK), ale musel provést nový výpočet těchto souřadnic transformací měřených polárních souřadnic na nově zvolené identické body. Nevysvětlil však, proč v ZPMZ č. 470 ze dne 23. 3. 2009 použil souřadnice uvedené v ZPMZ č. 182-20/93 bez nového (opravného) výpočtu, když, jak sám uvedl, již věděl o existenci chyb.

Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

[III] Správní spis

Ze **správního spisu** se pro úplnost podává k věci následující. V březnu roku 2009 byla prvoinstančnímu správnímu orgánu doručena žádost žalobců o opravu zákresu hranice parcely č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice s tím, že si nechali hranici vytyčit geodetickou firmou a zjistili, že při překreslování mapy v rámci digitalizace došlo k posunutí hranice na jejich pozemek o 3 m a zmenšení výměry o 250 - 300 m². Prvoinstanční správní orgán vyzval žalobce k doplnění žádosti a dne 7. 8. 2009 vydal oznámení o neprovedení opravy údajů katastru nemovitostí, když shledal návrh na opravu jako nedůvodný. Žalobci s oznámením nesouhlasili, což vyslovili v podání doručeném katastrálnímu úřadu dne 8. 9. 2009. Na základě této skutečnosti prvoinstanční správní orgán zahájil v dané věci správní řízení a rozhodnutím ze dne 27. 10. 2009, č.j. OR-22/2009-431, konstatoval, že: „1) *Zákres hranice mezi pozemky p.č. 855/2, 838/9 a 838/21 v katastrální mapě pro katastrální území Hrádek u Sušice vedený z bodu 444-269 na bod č. 444-270, dále na bod 444-271 až na bod č. 414-123 se opravuje podle výsledků záznamu podrobného měření změn č. 479, a to tak, že z bodu č. 444-269 je vedena přes nové body č. 479-2 a 479-3 na bod č. 414-123. Původní zákres hranice mezi body č. 444-270 a 455-738 se opravuje na zákres mezi body č. 479-2 a 455-738. Výměry pozemků se mění takto: p.p.č. 838/9 z 1076 m² na 1075 m², p.p.č. 838/21 z 313 m²*

na 347 m² a p.p.č. 855/2 z 6493 m² na 6460 m². Tento stav nastane po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. 2) Zákres hranice pozemku p.č. 855/2 s pozemky 838/4, 838/12, 838/3 a 849 v katastrální mapě pro katastrální území Hrádek u Sušice se nemění.“.

Žalobci brojili proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvoláním ze dne 9. 11. 2009. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno.

[III] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 24. 2. 2012, č.j. 30 A 18/2010 - 81, napadené i prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Jako stěžejní argument zdejší soud konstatoval nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí. Nejvyšší správní soud, ke kasační stížnosti žalovaného, rozsudek zdejšího soudu zrušil, a to rozsudkem ze dne 26. 9. 2012, č.j. 9 As 76/2012 – 41, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[IV] Nové posouzení věci krajským soudem

Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, **je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.**

Soud po provedeném novém jednání, při němž strany sporu setrvaly na svých stanoviscích, dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná.**

Prostor, v němž se soud při rozhodování pohyboval, byl vymezen **a)** zákonnými limity **b)** žalobou (= žalobními body), **c)** názorem Nejvyššího správního soudu vyjeveným v rozsudku ze dne 26. 9. 2012, č.j. 9 As 76/2012 – 41, a **d)** obecně aplikovatelnými názory Nejvyššího správního soudu (= judikaturou).

Řízení (před správními orgány) v souzené věci bylo zahájeno podáním žalobců ze dne 3. 3. 2009, v němž žalobci požádali o „opravu zákresu hranic parcely č. 855/2 v katastrálním území Hrádek u Sušice“. S odkazem na vytyčení hranic geodetickou firmou žalobci konstatovali, že „zjistili, že při překreslování map v rámci digitalizace mapových podkladů koncem roku 2008 došlo k posunutí hranice na pozemek (žalobců) o 3 metry a zmenšení pozemku o 250 – 300 m². Tím došlo k posunutí příjezdové komunikace, vjezdu na pozemek, vrat, oplocení a hráze, na sousední pozemky. Hranice parcely je vytyčena v třídě přesnosti 3, a proto nemůže dojít k žádnému posunu hranice. Hranice parcely vytyčená geodetickou firmou kopíruje úpatí hráze pozemku (žalobců)“. Katastrální úřad opravu údajů v katastru neprovedl (oznámením ze dne 7. 8. 2009). Následovaly nesouhlas žalobců s oznámením, prvoinstanční rozhodnutí, odvolání proti němu a celé řízení bylo zakončeno rozhodnutím napadeným žalobou. V tomto řetězci podání a rozhodnutí je významný fakt, že **teprve až v odvolání proti napadenému rozhodnutí byla žalobci specifikována část pozemku p.č. 855/2, jejíž hranici považovali za spornou.** Konkrétně se jednalo o jihovýchodní část tohoto pozemku. Žalobci tedy koncipovali svůj prvotní návrh velmi obecně a dle názoru soudu bylo na katastrálním úřadu, aby žalobce vyzval k doplnění a konkretizaci. K tomu však

nedošlo a celá řada okolností byla následně zpřesňována až v řízení před soudem. K těm ale nebylo možno přihlédnout – ať z důvodů respektování zásady, že soudní řízení není pokračováním řízení správního, tak pro nepřekročitelnost lhůty pro podání žaloby ve vztahu k možnému rozšiřování žalobních bodů (viz níže).

Soud proto musel vycházet z předmětu správního řízení v podobě, v jaké se během řízení „ustálil“, tedy z namítaného posunu jihovýchodní části hranice pozemku p.č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice ve vlastnictví žalobců, přesněji namítané změny polohového určení tohoto pozemku, k čemuž mělo dojít v rámci digitalizace katastrálních map v roce 2008. Rámec rozhodování byl vymezen i tím, že správní orgány pojalý podání žalobců jako iniciaci postupu podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Bylo proto nutné posoudit, zda bylo možné souzenou věc podřadit právě pod režim vymezený tímto ustanovením.

Zdejší soud dospěl k závěru, že tomu tak nebylo.

Podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. K definici slovního spojení „zřejmý omyl“ se Nejvyšší správní soud (dále též jen „NSS“) obsáhle vyjádřil v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103 (tento i další zde zmíněné rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz), kde uvedl: „(...) *Vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (**error facti** – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (**error iuris** – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.*“ (Souladně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 – 134, www.nssoud.cz.) V rozsudku ze dne 26. 4. 2010, č. j. 8 As 12/2009 – 83, www.nssoud.cz, **Nejvyšší správní soud doplnil, že „(z) uvedeného plyne, že podle dosavadní judikatury je „zřejmý omyl“ způsoben činností pracovníka katastru, a že jedním z případů, kdy se jedná o zřejmý právní omyl, je zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem.**“ Podobně může být zřejmým omylem při vedení a obnově katastru i zápis skutečnosti do evidence nemovitostí bez doložení zákonem požadované podkladové listiny. (...)“.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobci nabyli pozemek p.č. 855/2 na základě kupní smlouvy, přičemž **hranice pozemku byly zaměřeny a vyznačeny v katastrální mapě geometrickým plánem č. 182-20/93 (ZPMZ č. 182 z roku 1993)**. V roce 2008 probíhala v katastrálním území Hrádek u Sušice obnova katastrálního operátu **přepřerováním**, tedy analogové katastrální mapy byly stanoveným způsobem převáděny do digitální podoby. Při výpočtu souřadnic lomových bodů předmětného pozemku vycházel katastrální úřad z údajů uvedených v ZMPZ č. 182. Při digitalizaci mapy byl zjištěn určitý rozdíl mezi

zákresem hranice v původní analogové mapě a digitální mapě v jihovýchodní části pozemku, který byl způsoben nepřesným zákresem na hraně původních mapových listů, při přepracování byl tento rozdíl odstraněn. Při obnově operátu byly rovněž zjištěny některé chyby v ZMPZ č. 182, konkrétně v připojení jednak na bod podrobného polohového bodového pole č. 526, jehož poloha byla zaměněna se sousedním rohem objektu na sousední parcele č. 183, a jednak na orientační bod 13.1 trigonometrického bodu č. 13. Z důvodu zjištění těchto chyb byl při obnově katastrálního operátu proveden nový výpočet měření v ZMPZ č. 182 tak, aby bylo zachováno geometrické určení pozemku. Žalobci neuplatnili proti přepracování obnověmu katastrálnímu operátu žádné námitky. V rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, které je předmětem přezkumu v nyní projednávané věci, bylo při podrobné kontrole katastrálním úřadem zjištěno, že při přepočtu ZMPZ č. 182 v rámci obnovy operátu došlo k chybě při výpočtu bodů č. 444-270 a č. 444-271, což způsobilo drobnou deformaci tvaru pozemku v jihozápadní části. Proto katastrální úřad přistoupil k opravě této chyby tak, že nechal vyhotovit nový ZMPZ č. 479, a nově tak vypočetl lomové body v této části hranic pozemku. Podle tohoto nového ZMPZ pak byl výrokem I. rozhodnutí katastrálního úřadu upraven zákres hranice mezi pozemky p. č. 855/2, p. č. 838/9 a p. č. 838/21 (jihozápadní hranice pozemku). Co se týče hranice pozemku p.č. 855/2 s pozemky 838/4, p. č. 838/12, p. č. 838/3 a p. č. 849, tedy jihovýchodní části hranice, neshledal katastrální úřad nesoulad hranice s původním geometrickým plánem č. 182/20/93 a tedy výhradu žalobců stran chyb v určení této části hranice pozemku neshledal jako opodstatněnou.

Nejvyšší správní soud k danému skutkovému stavu poznamenal v rozsudku, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí zdejšího soudu, toto: (...) *Lze tak shrnout, že přepočet lomových bodů hranice ze ZMPZ č. 182 proběhl v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním, přičemž v tomto řízení byly zjištěny jeho chyby spočívající v chybně stanovených bodech podrobného polohového pole č. 526 a orientačního bodu 13.1. Tyto chyby byly napraveny již při obnově katastrálního operátu, proti jejímuž výsledku žalobci nevznikli žádné námitky. V řízení o opravě chyby pak bylo částečně opraveno zakreslení jihozápadní části hranice, ve zbylých částech hranice žádné chyby shledány nebyly. Podle ustanovení § 15 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí katastrální mapa z grafické formy do formy grafického počítačového souboru. Na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním se při obnově katastrálního operátu přepracováním nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu. Z dosavadních katastrálních map jsou zjišťovány souřadnice všech lomových bodů hranic v dosavadním souřadnicovém systému. Při přepracování katastrálního operátu tak fakticky nevzniká nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru. Podrobnosti postupu stanoví vyhláška č. 26/2007 Sb., katastrální vyhláška, v § 63. K charakteru obnovy katastrálního operátu zdejší soud pro přehlednost poznamenává, že dle usnesení zvláštního senátu zdejšího soudu ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná též na www.nssoud.cz), je „obnova katastrálního operátu úkonem katastrálního úřadu, jehož cílem je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových*

úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru)“. (...)“.

Z uvedeného vyplývá, že ve vztahu k pozemku p.č. 855/2 došlo při obnově katastrálního operátu k zjištění určitých chyb, z nichž některé byly opraveny již při obnově operátu a některé (v jihozápadní části pozemku) byly opraveny v řízení o opravě chyby. Žalobci namítané nedostatky v jihovýchodní části pozemku pak jako chybné shledány nebyly.

Vzhledem k předmětu soudního řízení, kterým je přezkum řízení a rozhodnutí vztahujících se ke změnám hranic pozemku p.č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice, nemohla být proto jako důvodná shledána první žalobní námitka. Zmenšení výměry sousední louky se s tímto předmětem totiž zcela míjí a dotčená rozhodnutí správních orgánů se tohoto pozemku (= louky) netýkala.

Stran druhé a třetí námítky je pak nutné nejprve znovu citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č.j. 9 As 76/2012 – 41, kde je mj. uvedeno: „(...) *Podle Nejvyššího správního soudu (...) je zřejmé, z jakých důvodů bylo při obnově katastrálního operátu přepracováním přistoupeno k přepočtu ZMPZ č. 182 a s jakými důsledky. Rovněž je zřejmé, že tento postup byl v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu znovu přezkoumán, o čemž svědčí mimo jiné i zjištění chyby v katastrálním operátu týkající se určení dvou lomových bodů hranice č. 444-270 a č. 444-271 zapříčiněné zřejmým omylem při obnově katastru. (...) Nad rámec rozhodovacích důvodů kasační soud podotýká, že mimo chyby ve smyslu § 8 katastrálního zákona nemohlo dojít postupem obnovy katastrálního operátu přepracováním k žádnému posunu hranic z roku 1993. To, že vytyčení hranic provedené v únoru roku 2008, tedy před obnovou katastrálního operátu, se místy liší od hranic zpřesněných při obnově operátu, je logické, je třeba však zdůraznit, že nedošlo k překročení zákonem připouštěných odchylek a do vlastnického práva žalobců ani nemohlo být z podstaty věci obnovou operátu zasaženo. Pokud je v katastrálním operátu hranice zakreslena chybně, avšak nejedná se o chybu ve smyslu § 8 katastrálního zákona a ani není o této hranici ani shoda mezi sousedy, nezbyvá, než se změny takové hranice domáhat určovací žalobou. Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů napadený rozsudek krajského soudu podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto řízení krajský soud věcně posoudí, zda žalobci prokázali či katastrální úřad měl z listin založených ve správním spise sám zjistit, že existují další chyby v obnoveném katastrálním operátu, které lze postupem podle ustanovení § 8 katastrálního zákona opravit. Pokud takové chyby zjistí, pak posoudí, zda správní orgány při jejich opravě postupovaly podle zákona. Krajský soud posoudí tyto otázky i s ohledem na skutečnost, že k tvrzenému posunutí hranice došlo při obnově katastrálního operátu přepracováním, v rámci kterého žalobci neuplatnili žádné námitky. Dále se krajský soud bude povinen vypořádat s otázkou, zda předložený posudek dokládá existenci konkrétních chyb v katastrálním operátu, které byl katastrální úřad postupem podle ustanovení § 8 katastrálního zákona opravit. (...)“.*

Je zřejmé, že Nejvyšší správní soud akcentuje, že došlo-li k obnově operátu přepracováním, tedy způsobem, kdy se nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu a z dosavadních katastrálních map jsou zjišťovány souřadnice všech lomových bodů hranic v dosavadním souřadnicovém systému, nevzniká nové mapové dílo, ale to

dosavadní je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru, a nemohlo tak dojít k žádnému posunu hranic z roku 1993. Skutečný stav v terénu proto nemá v takovém případě ten význam, jaký mu žalobci přiřkládají.

O čtvrté a páté žalobní námitce soud uvážil následovně. Pochybovali-li žalobci o postupu při přepočítávání měření v ZPMZ č. 182, nelze než zopakovat, že z důvodu zjištění chyb byl při obnově katastrálního operátu proveden nový výpočet měření v ZPMZ č. 182 tak, aby bylo zachováno geometrické určení pozemku, a **žalobci neuplatnili proti přepracováním obnovenému katastrálnímu operátu žádné námitky**. Což je skutečnost, kterou zdůraznil i Nejvyšší správní soud, který zavázal zdejší soud k tomu hodnotit věc i s ohledem na skutečnost, že k tvrzenému posunutí hranice došlo při obnově katastrálního operátu přepracováním, v rámci kterého žalobci neuplatnili žádné námitky. Nadto, námitka zjevných nesrovnalostí je žalobci formulována obecně, přičemž není pravdivé jejich tvrzení, že nebyla ověřena správnost výsledku zeměměřické činnosti. Jak podotkl Nejvyšší správní soud, „(...) je zřejmé, z jakých důvodů bylo při obnově katastrálního operátu přepracováním přistoupeno k přepočtu ZPMZ č. 182 a s jakými důsledky. Rovněž je zřejmé, že **tento postup byl v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu znovu přezkoumán**, o čemž svědčí mimo jiné i zjištění chyby v katastrálním operátu týkající se určení dvou lomových bodů hranice č. 444-270 a č. 444-271 zapříčiněné zřejmým omylem při obnově katastru. (...)“.

Rovněž není důvodné ani žalobní tvrzení, že žalobci nebyli vyzváni k předložení jakékoliv měřické dokumentace, která by chybu prokazovala. Jistě, žalobci nebyli správními orgány přímo vyzváni k předložení takové dokumentace, ale byli jednak poučeni o tom, že mohou navrhnout důkazy (např. vyrozumění o zahájení správního řízení ze dne 9. 9. 2009, sp.zn. OR-22/2009-431), a v prvoinstančním rozhodnutí (poslední strana) bylo konstatováno, že „(...) k vyjádření manželů K. v nesouhlasu s oznámením o neprovedení opravy je třeba uvést, že KP Sušice nikdy nebyla předána žádná dokumentace vytýčení hranic pozemku p. č. 855/2. (...)“. Procesní taktika, jakou zvolí účastník správního (stejně tak i soudního) řízení, je plně v jeho rukou. Bylo tedy na žalobcích, co, kdy a v jaké relevanci předloží správnímu orgánu.

Soud znovu opakuje a zdůrazňuje, že v posuzované věci byla stěžejní odpověď na otázku, zda bylo možné podřadit řešenou situaci pod režim vymezený § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Na podporu toho žalobci argumentovali i listinou označenou jako znalecký posudek vypracovaný dne 17. 6. 2010 znalcem Ing. Liborem Chyňavou.

Ani jeho závěr však ve prospěch postupu podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona nesvědčí.

Znalec totiž mj. uvedl, že „(...) měření dle geometrického plánu číslo zakázky 182-20/93 vykazuje značné měřické chyby (...)“, aby v poslední větě závěru uvedl: „Pro zápis nové hranice do katastru nemovitostí bude nutné vyhotovit nový geometrický plán. Grafický návrh opravené hranice pro geometrický plán je uveden v příloze č. 7.“. Ovšem k takovému závěru soud musí konstatovat, že je-li pro zápis nové hranice zapotřebí vypracovat nový geometrický plán, pak se takové nedostatky původní dokumentace vymykají definici zřejmého omylu, jak je vymezena judikaturou Nejvyššího správního soudu. Stejně tak nebylo

možné odhlédnout od postupně se měnícího přístupu žalobců (v řízení) ke geometrickému plánu č. 182-20/93. Zatímco v žalobě jsou mu vytýkány chyby, v podání ze dne 22. 1. 2013 již žalobci namítali, že posudek vypracovaný Ing. Chyňavou prokázal, že zobrazení hranice mezi parcelami č. 855/2 a č. 838/4 v platné DKM po obnově operátu neodpovídá geometrickému plánu č. 182-20/93 a tím právnímu stavu vlastnické hranice dle nabývacího titulu. I to je, dle názoru soudu, skutečnost, která významným způsobem snižuje možnost postupovat dle § 8 katastrálního zákona.

Z tohoto pohledu byl rovněž významný i další rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č.j. 7 As 131/2012 – 32, který vyčerpávajícím způsobem shrnuje dosavadní judikaturu NSS ve věcech oprav chyb katastru. Nejvyšší správní soud, s odkazem na další vlastní rozhodnutí, předně konstatoval: (...) *Konkrétnější výklad podal Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 7. 2009, č. j. 7 As 71/2008 - 48, www.nssoud.cz: „Oprava katastrálního operátu se provádí v důsledku zřejmého omylu či nepřesnosti při měření při překročení mezních odchylek stanovených právním předpisem. Ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je nutno vykládat v tom smyslu, že se jedná o zřejmý omyl, kdy při zobrazení hranic pozemků v katastrální mapě dojde k tomu, že zakreslení v katastrální mapě není ve shodě s podklady pro zakreslení hranice. Katastrální úřad proto při posuzování toho, zda jsou zobrazení ve shodě s podklady, posuzuje pouze to, zda je takové zobrazení ve shodě s vlastnickými právy do té míry, že posuzuje zakreslení hranic v katastrální mapě s ohledem na obsah listin, které má k dispozici. Také v případě vytyčení hranic v terénu pracovník, který toto provádí, vychází ze stávajících údajů měřické dokumentace a pokud takové podklady nejsou k dispozici, tak vytyčení vychází ze zobrazení v katastrální mapě. Pokud dojde k vytyčení hranice v souladu s nezpochybnitelnými a správnými údaji v katastru a takto v terénu vytyčená hranice neodpovídá skutečně reálně v průběhu desítek let zaužívané hranici pozemků mezi vlastníky (např. plot), nelze tuto situaci řešit opravou katastrálního operátu. „Posunout“ vytyčenou a v katastru vyznačenou hranici do polohy, v jaké ve skutečnosti probíhá, je možno jen v případě existence a doložení příslušných právních titulů katastrálnímu úřadu, které by k takovému novému vytyčení a novému zakreslení do katastrální mapy opravňovaly (dohoda vlastníků, soudní rozhodnutí civilního soudu). Pokud však dojde k vyznačení (a dle údajů v katastru k následnému vytyčení) hranice v důsledku zřejmého omylu, tedy dojde k rozporu zakreslení s obsahem podkladových listin, je na místě řízení ve věci opravy ve smyslu § 8 katastrálního zákona. K věci je dále nutné poznamenat, že i průměrně obezřetný vlastník není schopen rozpoznat ze zakreslení v katastrální mapě přesný průběh této hranice v terénu a může proto dojít k situaci, že užívá i část sousedního pozemku. Pokud však po vytyčení této hranice v terénu zjistí, že zaužívaná hranice probíhá jinak než hranice zakreslená v katastru, má možnost v této situaci zvolit několik postupů. Mimo soukromoprávní dohody mezi vlastníky sousedících pozemků a určovací žaloby může vlastník v případě, že má pochybnosti o správnosti údajů v katastru, o něž se vytyčení opíralo, využít institutu opravy zřejmých omylů ve smyslu ust. § 8 katastrálního zákona a obrátit se na katastrální úřad se žádostí o opravu, což také stěžovatel učinil.“ Dále platí, že výčet chyb katastru, které lze opravit postupem dle § 8 katastrálního zákona, je taxativní a neumožňuje tedy toto ustanovení aplikovat na jiné deficity, které zde nejsou uvedeny. Pokud by katastrální úřady provedly tímto způsobem i jiné korekce údajů katastru, vybočily by z ústavní maximy čl. 2 Listiny, dle které lze veřejnou moc uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon. (viz rozsudky ze dne 7. 5.*

2008, č. j. 9 As 78/2007 – 118, a ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011 – 47, oba na www.nssoud.cz). (...)“.

Nejvyšší správní soud dále připomněl, že k opravě chyby katastru spočívající v nesprávně zakreslené vlastnické hranici může katastrální úřad přistoupit nejen za splnění podmínek stanovených v § 8 odst. 1 katastrálního zákona, **ale zároveň** za splnění podmínek stanovených podzákonným předpisem, kterým byla v daném případě katastrální vyhláška č. 26/2007 Sb., konkrétně pak její § 52 odst. 3, podle které chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad na základě a) výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro účely katastru, podle potřeby v součinnosti s osobou odborně způsobilou k výkonu zeměměřických činností, a b) písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna; prohlášení není třeba, pokud z výsledků zjišťování hranic, popřípadě výsledků měření vyhotovených podle dřívějších předpisů, je vůle vlastníků zřejmá.

Závěrečné shrnutí soudu je tak následující. Není pochyb o tom, že stran hranic pozemku p.č. 855/2 v k.ú. Hrádek u Sušice došlo v minulosti k pochybením, která ani katastrální úřady nepopírají a odvolávají se na jejich nápravu. Existují indicie, že chyb a omylů mohlo být i více a že dokumentace v operátu nemusí odpovídat skutečnému průběhu hranice, avšak výše popsané rozpory a skutečnosti, při současném respektování závěrů vyjevených v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu, **činí tvrzení žalobců o zřejmém omylu při vedení a obnově katastru neakceptovatelným. Krajský soud neshledal, že by skutkový stav zjištěný správními orgány (a potažmo i soudem) dával jistotu o tom, že v uvedeném případě došlo k čemukoliv, co by se dalo podřadit pod definici „zřejmého omylu“ podané v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č.j. 1 As 40/2007 – 103. Prostor pro řešení věci proto zdejší soud nevidí v rámci postupu podle § 8 katastrálního zákona, ale v občanskoprávním řízení o určení vlastnictví sporné části pozemku.**

Vzhledem k výše uvedenému byly žalobní námítky vztahující se k namítaným nedostatkům stran hranice pozemku p.č. 855/2 shledány nedůvodnými.

Rovněž jako nedůvodnou soud shledal poslední žalobní námitku týkající se nemožnosti nahlížet do spisu a činit si z něj kopie. Její důvodnost totiž zpochybnili sami žalobci, když z textu žaloby (viz výše) je patrné, že si žádané kopie ze spisu nakonec pořídili.

Žalobci následně námítky rozšířili v podání ze dne 22. 1. 2013. K těm ale nebylo lze přihlédnout.

Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo **ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.**

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

V dané věci platila pro podání žaloby obecná lhůta stanovená § 72 odst. 1 s. ř. s., tedy do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobcům oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. A pouze v této lhůtě bylo možné rozšířit žalobu o další žalobní body (= zásada koncentrace řízení).

Napadené rozhodnutí bylo žalobcům doručeno dne **21. 1. 2010**. Lhůta pro podání žaloby a případné rozšíření žaloby uplynula dne **22. 3. 2010** (pondělí; 21. 3. 2010 byla neděle). Podání s dalšími žalobními body však bylo podle údajů na obálce podáno k poštovní přepravě až dne **25. 1. 2013** a soudu bylo doručeno dne 28. 1. 2013. Vzhledem k tomu (a při respektování zásady koncentrace řízení) proto nebylo možné k námitkám obsaženým v podání ze dne 22. 1. 2013 přihlídnout.

Vzhledem k výše uvedenému a s odkazem na § 110 odst. 3 s. ř. s. tak Krajský soud v Plzni žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalobcům, kteří ve věci úspěch neměli, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem, a to jak nákladů řízení o žalobě, tak nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný se však tohoto práva ve vztahu k řízení o žalobě vzdal a ve vztahu k řízení o kasační stížnosti mu žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly. Proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Stran náhrady nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud konstatuje, že podle § 60 odst. 5 věty první s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V této věci však soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve čtyřech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 23. srpna 2013

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková